

Cattleya gloedeniana (Hoehne) Van den Berg

Synoniem : *Laelia macrobulbósa* Pabst

Sectie *Parviflorae* Subsectie *Flavae*

Vindplaats

Deze soort werd voor het eerst gevonden door dr. A. de Ghillany in de staat Espirito Santo (Brazilië), in de nabijheid van de stad Indaiá op een hoogte van 1600 meter boven de zeespiegel. Ze groeien daar zuiver li-thofytisch op rotsen die voornamelijk bestaan uit kalkzandsteen. Het is daar een tamelijk droog gebied, met uitzondering van de lente en de hoogzomer, In de winter is het daar zeer droog met 's nachts af en toe wat mist.

Omschrijving

Na de ontdekking door dr. A. de Ghillany werd de soort in 1973 voor het eerst beschreven door dr. G. Pabst in het tijdschrift *Bradea*, een uitgave van het Herbarium Bradearum in Rio de Janeiro. Deze soort is één van de meest robuuste soorten onder de lithofytisch groeiende *Laelia*'s uit Brazilië. De forse bulben groeien aan een kort en stevig rizoom. De bulben kunnen tot 20 cm lang worden en zijn dan aan de basis 4½ cm in de doorsnede; ze zijn door stevige vliezen omvat, die echter snel verdwijnen. De egaal groen gekleurde bladeren staan rechtop, meestal alleen, soms met twee bij elkaar en worden 20 cm lang en 6 cm breed. Ze zijn zeer stug, dik en leerachtig en blijven min of meer gevouwen. Boven op de bulbe verschijnt de bloem-stengel vanuit een smalle spatha en de bloemstengel wordt iets langer dan het blad. Aan het einde verschijnen 8 tot 10 bloemen aan het einde van de groeitijd (de late herfst tot vroege winter); de bloemen zijn goudkleurig en hebben een diameter van 4 à 5 cm. De lip is ovaal van vorm in uitgespreide toestand; de binnenzijde van de lip is dicht

bezet met fluweelachtige wratjes. De middenlob is sterk gekroesd en heeft een rond uiteinde. Over de gehele lengte van de middenlob lopen 4 ribbels tot achter in de keel.

Cultuur

Een tamelijk gemakkelijke plant, die wel grote verschillen verlangt tussen dag- en nachttemperatuur.

Ze moet het gehele jaar zonnig staan.

Gedurende de groeitijd is een hoge luchtvochtigheid tijdens de nacht zeer belangrijk; in deze periode is een regelmatige bemesting zeer bevorderlijk voor de groei van de bulben. Pas echter wel op voor een te natte potkluit, want de bulben rotten snel. Ze kunnen wat dat betreft

aanmerkelijk minder verdragen dan hun kleinere soortgenoten. Het beste is om deze lithofytische soorten in pure osmunda te zetten en ze op regelmatige tijden een beetje dolocal te geven om de zuurgraad op peil te houden. Gedurende de winter moet deze soort droger gehouden worden dan de meeste andere Braziliaanse Laelia's, vooral in een vochtige omgeving en bij donker weer.

L.J.M. Janssen
oktober 1984

tekening L.J.M. Janssen